

POSTANOWIENIE

Dnia 15 czerwca 2022 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Marcin Krajewski (przewodniczący)

SSN Beata Janiszewska

SSN Ewa Stefańska (sprawozdawca)

w sprawie z wniosku A. B.

z udziałem L. M., J. S., W. M., G. M., K. K., K. K. G., W. K., Gminy Miejskiej K., J. C., I. B., Z. D., M. C., D. B., I. J. i B. W.

o zasiedzenie,

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej

w dniu 15 czerwca 2022 r.,

zażalenia wnioskodawcy

na postanowienie Sądu Okręgowego w K.

z dnia 6 grudnia 2021 r., sygn. akt II Ca (...),

oddala zażalenie.

UZASADNIENIE

Postanowieniem z 6 grudnia 2021 r. Sąd Okręgowy w K. odrzucił skargę kasacyjną wnioskodawcy A. B. od postanowienia Sądu Okręgowego w K. z 11 września 2019 r., w sprawie z udziałem L. M., J. S., W. M., G. M., K. K., K. K. G., W. K., Gminy Miejskiej K., J. C., I. B., Z. D., M. C., D. B., I. J., B. W. i Prokuratora Okręgowego w K., o zasiedzenie.

W uzasadnieniu Sąd Okręgowy wskazał, że zarządzeniem z 19 października 2021 r., skutecznie doręczonym pełnomocnikowi wnioskodawcy 8 listopada 2021 r., zobowiązano go w szczególności do wskazania wartości przedmiotu zaskarżenia,

w terminie tygodnia, pod rygorem odrzucenia skargi. W odpowiedzi na to zarządzenie pełnomocnik wnioskodawcy wskazał jedynie, że zgodnie z art. 40 ustawy o kosztach sądowych w sprawach cywilnych, w sprawach o zasiedzenie obowiązuje opłata stała w kwocie 2 000 zł, a więc nie zależy ona od wartości przedmiotu zaskarżenia. Sąd Okręgowy stwierdził, że w piśmie tym nie uzupełniono braków formalnych skargi kasacyjnej, gdyż wskazanie, czy w sprawie pobiera się opłatę stałą czy stosunkową, nie realizuje obowiązku podania wartości przedmiotu zaskarżenia. Podstawą odrzucenia skargi kasacyjnej był art. 398⁶ § 2 k.p.c., albowiem - zdaniem Sądu Okręgowego – skarga ta była niedopuszczalna wobec niewskazania wartości przedmiotu zaskarżenia (art. 398² § 1 k.p.c.).

W zażaleniu na to postanowienie pełnomocnik wnioskodawcy domagał się jego uchylenia i nadania sprawie biegu. W uzasadnieniu wyjaśnił, że wezwanie Sądu do podania wartości przedmiotu zaskarżenia wadliwie odniósł do wysokości opłaty sądowej w sprawach o zasiedzenie, a nie do wymogów skargi kasacyjnej wynikających z art. 398² § 1 k.p.c., przy czym - w jego ocenie - błąd ten został u niego wywołany treścią zarządzenia, w którym nie wyjaśniono, że chodzi o spełnienie wymogu wynikającego z powołanego przepisu. Pełnomocnik wnioskodawcy stwierdził, że wartość przedmiotu zaskarżenia to co najmniej 2 miliony zł, więc nie istniała przyczyna, dla której brak formalny skargi kasacyjnej miałby nie zostać uzupełniony.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Zgodnie z art. 398⁴ § 3 k.p.c. w sprawach o prawa majątkowe skarga kasacyjna powinna zawierać również oznaczenie wartości przedmiotu zaskarżenia. Przepis ten łączy się z art. 126¹ § 1 k.p.c., zgodnie z którym w każdym piśmie należy podać wartość przedmiotu sporu lub wartość przedmiotu zaskarżenia, jeżeli od tej wartości zależy właściwość rzeczowa sądu, wysokość opłaty lub dopuszczalność środka odwoławczego, a przedmiotem sprawy nie jest oznaczona kwota pieniężna. Brak oznaczenia wartości przedmiotu zaskarżenia w skardze kasacyjnej w sprawie o prawa majątkowe stanowi brak formalny podlegający usunięciu zgodnie z art. 398⁶ § 1 k.p.c. (por. postanowienie Sądu Najwyższego z 9 listopada 2018 r., V CZ 77/18). Żalący został wezwany do uzupełnienia braku,

jednak złożone przez niego pismo procesowe nie zadośćuczyniło temu obowiązкови, co zresztą żalący sam przyznaje w zażaleniu. W konsekwencji należy uznać, że zastosowanie przez Sąd Okręgowy sankcji objętej art. 398⁶ § 2 k.p.c. było prawidłowe. Dopełnienie wymagań formalnych pisma procesowego oceniane jest w kontekście skuteczności złożenia go, nie zaś w aspekcie naruszenia, czy też nie, sfery praw stron postępowania (postanowienie Sądu Najwyższego z 17 maja 2018 r., V CZ 33/18,).

Mając powyższe na względzie, na podstawie art. 398¹⁴ w zw. z art. 394¹ § 3 k.p.c., Sąd Najwyższy orzekł jak w postanowieniu.